

בש"פ 3611/15 - מדינת ישראל נגד מוניב פרחאת

בבית המשפט העליון

בש"פ 3611/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מוניב פרחאת

בקשה להארכת מעצר שיטית מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-
מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי

בשם המשיב: עו"ד פאדי שרקאוי

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצר שיטית מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, במסגרתה מתבקשת הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, החל מיום 4.6.2015 או עד למתן פסק דין בעניינו בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם מבין המועדים.

אתחיל ואומר כי אכן יש טעם רב בטיעוני בא כוח המשיב לפיהם מעצרו של המשיב - שחזקת החפות עדיין עומדת לו - נמשך כבר כשנתיים, משך זמן ארוך ביותר לכל הדעות. כמו כן, צודק בא כוח המשיב בטענתו כי שירות המבחן התרשם לא אחת לחיוב ממפקחים שונים שהוצעו, הגם שבסופו של יום לא המליץ על שחרור המשיב לחלופת

מעצר, זאת מן הטעם שחשש שלא יהיה בכוחם של המפקחים להציב גבולות ברורים למשיב. גם החלטת בית המשפט המחוזי מיום 6.1.2015, בה הורה על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בתוספת איזוק אלקטרוני התהפכה בהחלטתו של השופט ח' מלצר מיום 27.1.2015, בערר שאותו הגישה המבקשת. בהחלטות השונות, הן של הערכאה הדיונית והן של בית משפט זה, הודגשו חומרת המעשים המיוחסים למשיב והמסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו.

על אף כל האמור לעיל, 19 ימים לאחר מועד הארכת המעצר המבוקשת אמור בית המשפט המחוזי הנכבד לתת את הכרעת הדין בעניינו של המשיב. בנסיבות אלה, סבורני כי יש לקבל את הבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב כמבוקש. על אף האמור לעיל, אני תקווה שאם יורשע המשיב בערכאה הדיונית, הרי שבית המשפט המחוזי הנכבד יעשה כמיטב יכולתו על מנת שמועד הטיעונים לעונש ייקבע במהירות המרבית, והכל – כמובן – בכפוף לאילוצי יומנו של בית המשפט.

מכוח כל האמור לעיל, הבקשה מתקבלת.

ניתנה היום, י"ג בסיון התשע"ה (31.5.2015).

ש ו פ ט